

Má pravá láska - Asonance

1. Bosý trávou jsem šel průzračným ránem,
 Dmi C
 F C Dmi G
když den na loukách květy otvírá,
 F G Dmi
a tam spatřil jsem stát svoji pravou lásku,
 C F G
jak se smutná o kmen vrby opírá.
2. Šel jsem k ní a z dálky jsem jí mával,
šel jsem blíž, abych svou lásku přivítal,
když však vzhlédla, já spatřil slzy v jejích tvářích,
řekla: 'Milý můj, ty jsi mě oklamal.'
3. 'Vem si zpátky prstýnek, co dals' mi z lásky,
tenkrát, když jsi svou věrnost přísahal,
sliby tvé odnes' vítr na travnatých pláních,
přešel rok, a ty sis jinou dívku vzal.'
4. Jestli můžeš, tak zkus mi odpustit, má lásko,
co budu žít, já toho budu litovat,
člověk sám v neštěstí se jenom těžko brání,
ty však víš, nepřestal jsem tě milovat.
5. V dlouhých nocích, kdy spánek nepřichází,
jen obraz tvůj mi před očima vyvstává,
v náručí chci tě mít, však najednou se ztrácíš,
já ve snech svých tvé jméno do tmy šeptávám.